

اثرات پرایمینگ بر جوانه زنی ذرت شیرین (*Zea mays* Cv. Basin) تحت تنش کلرید سدیم

سمیه حسن زاده کهل سفلی^{۱*}، قدیر طاهری^۲، جمشید مهرزاد^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاداسلامی واحد نیشابور

۲. عضو هیئت علمی گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاداسلامی واحد نیشابور

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۲/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۹/۱۷

چکیده

پرایمینگ یکی از تکنیک‌های بهبود بذر است که می‌تواند باعث افزایش درصد و سرعت جوانه زنی، سبز شدن و افزایش دامنه جوانه زدن بذرها در شرایط محیطی تنش‌زا از قبیل شوری، دما و خشکی شود. به منظور بررسی تاثیر محلول‌های مختلف پرایمینگ بذر بر مولفه‌های جوانه‌زنی و فیزیولوژیکی ذرت فوق شیرین، رقم Basin در شرایط متفاوت شوری آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی با ۳ تکرار اجرا شد. بدین منظور بذور ذرت با محلول‌های (کلرید پتاسیم ۲ درصد، نترات پتاسیم ۳ درصد، پلی اتیلن گلیکول (۸۰۰۰) ۱۰ درصد، دی هیدروژن پتاسیم فسفات ۱ درصد به همراه شاهد) در دمای ۲۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند. شوری در چهار سطح ۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی مولار کلرید سدیم در نظر گرفته شد. تجزیه داده‌ها نشان داد که پرایمینگ بر مولفه‌های جوانه زنی (سرعت و درصد جوانه زنی) و آنتی اکسیدان‌ها (کاتالاز و پراکسیداز) تاثیر معنی‌داری داشته است. به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که پرایمینگ باعث بهبود مولفه‌های جوانه‌زنی ذرت شیرین در شرایط تنش شوری می‌شود و مقاومت گیاه ذرت شیرین را در مقابل تنش شوری در مرحله جوانه‌زنی افزایش می‌دهد.

واژگان کلیدی: آنزیم، پرایمینگ، جوانه‌زنی، شوری، ذرت شیرین

مقدمه

جوانه‌زنی اولین مرحله نموی و یکی از مراحل مهم و حساس در چرخه زندگی گیاهان و یک فرایند کلیدی در سبز شدن گیاهیچه می‌باشد (De Villiers, et al., 1996). این مرحله از رشد به شدت تحت تاثیر عوامل محیطی به ویژه دما و رطوبت خاک قرار می‌گیرد (Soltani et al., 2008). توانایی جوانه‌زنی بذرها در شرایط تنش رطوبتی، شانس استقرار بیشتر و تراکم بالاتر گیاه را به دنبال دارد که در نهایت منجر به افزایش عملکرد می‌شود (Baalbaki et al., 1999). از راهکارهایی که محققین برای بهبود و یکنواختی جوانه‌زنی و سرعت سبز شدن پیشنهاد نموده‌اند پرایمینگ^۱ بذر می‌باشد. به عبارت دیگر بذرها تا مرحله دوم آبنوشی^۲ پیش می‌روند، ولی وارد مرحله سوم جوانه‌زنی نمی‌شوند. در واقع یکی از مهمترین تکنیک‌های مورد اشاره تیمار

بذر قبل از کاشت می‌باشد. بعد از تیمار پرایمینگ بذور همانند بذرهای تیمار نشده (شاهد) ذخیره و کشت می‌شوند (McDonald et al., 1999). Harris et al., (1993) در پی اعمال تیمارهای پیش از کاشت بذر بر روی ذرت شیرین، مدت زمان لازم برای رسیدن به ۵۰ درصد جوانه‌زنی، طول ریشه چه، متوسط زمان ظهور گیاهچه به‌طور معنی‌داری بهبود یافت.

گزارش‌های مختلف حاکی از آن است که پرایمینگ باعث افزایش درصد، سرعت و یکنواختی جوانه‌زنی و سبز شدن بذر می‌گردد (Murungu et al., 2003). محققین گزارش کردند پرایمینگ باعث افزایش درصد و سرعت جوانه‌زنی و وزن خشک گیاهچه و کاهش گیاهچه‌های غیرطبیعی آفتابگردان در شرایط تنش خشکی گردید. Khajeh-hosseine et al. (۲۰۰۳) بیان کردند که کلرید سدیم بیشتر از پلی اتیلن گلیکول سبب کاهش سرعت و درصد جوانه‌زنی در بذور سویا شد. Hosseine and Kochake (2008) گزارش کردند که الگوی تغییرات درصد جوانه‌زنی و سرعت جوانه‌زنی تقریباً مشابه است و کمترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تیمار پلی اتیلن گلیکول و کلرید سدیم ۱/۵ نرمال بود. (Fazliani (2011) بذور نخود را با پلی اتیلن ۸۰۰۰ پیش رس نمود و مشاهده نمود بین جوانه‌زنی بذور پیش رس شده و شاهد تفاوت معنی‌داری وجود دارد. پرایمینگ بذر بر روی درصد جوانه‌زنی بذور تأثیر معنی‌داری در سطح ۵ درصد داشت. در طی عمل پرایمینگ DNA همانند سازی شده و سنتز RNA و پروتئین‌ها افزایش یافته که منجر به افزایش سنتز ATP شده، تقسیم سلولی و رشد جنین سرعت یافته، غشاهای سلولی ترمیم شده و نشت مواد محلول از سیتوپلاسم کاهش می‌یابد. Basra et al., (1988) اعلام نمودند در طی پرایمینگ، میزان فسفولیپیدهای استرولی بذر افزایش یافت. این ترکیب در ساخت دیواره غشاهای سلولی نقش مهمی دارد. نامبردگان مشاهده نمودند میزان این ترکیب در جنین بذر شاهد و بذر پرایم شده به ترتیب ۳۶/۲ و ۷۶/۲ میکروگرم بود. Basra et al., (1988) دریافتند میزان دی فسفاتیدیل گلیسرول در بذور پرایم شده افزایش یافت. این ترکیب موجب سازماندهی غشاهای میتوکندری شده و ATP تولید شده افزایش یافته که موجب افزایش رشد ریشه چه می‌شود. Chiu et al. (۲۰۰۲) مشاهده کردند در طی عمل پرایمینگ آنتی اکسیدان‌ها مانند اسکوربات و گلوکاتایون بذر افزایش می‌یابد و از فعالیت پراکسیدازها که موجب تخریب لیپیدها می‌شوند، جلوگیری می‌نمایند و بدین منظور این پژوهش با اهداف زیر اجرا شده است: (۱) مطالعه تأثیر پرایمینگ بر مولفه‌های جوانه‌زنی و بعضی از پارامترهای فیزیولوژیکی ذرت فوق شیرین رقم basin. (۲) مطالعه تأثیر شوری با NaCl بر مولفه‌های جوانه‌زنی و بعضی از پارامترهای فیزیولوژیکی ذرت فوق شیرین رقم basin و (۳) مطالعه پاسخ جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم Basin به تیمارهای پرایمینگ در محیط‌های با شوری متفاوت.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق تأثیر پنج محلول (کلرید پتاسیم ۲ درصد، نترات پتاسیم ۳ درصد، پلی اتیلن گلیکول (۸۰۰۰) ۱۰ درصد، دی هیدروژن پتاسیم فسفات ۱ درصد به همراه شاهد) (Ghana et al., 2003) و ۴ سطح شوری (کلرید سدیم ۰، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ میلی مولار) بر جوانه‌زنی و پارامترهای فیزیولوژیکی (سرعت جوانه زنی، درصد جوانه‌زنی، آنزیم کاتالاز، آنزیم پراکسیداز) ذرت فوق شیرین رقم Basin مطالعه گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا شد.

ابتدا تمام وسایل مورد نیاز با آب مقطر شستشو و در دستگاه اتوکلاو استریل گردید. از بذور نمونه ۲۸۰۰ تایی جدا کرده، و به‌طور مجزا داخل کیسه نخی قرار گرفت. در طی آبنوشی هوادهی صورت نگرفت زیرا یکی از مشکلات این روش عدم تهویه است که باید هوادهی صورت گیرد. بشرهای حاوی محلول و بذور به همراه شاهد به مدت ۲۴ ساعت (Ghana et al., 2003) در ژرمیناتور با دمای 20 ± 2 درجه سانتیگراد (Akrmayan et al., 2008) قرار گرفتند. بعد از ۲۴ ساعت بذور را از ژرمیناتور خارج کرده و به همراه نمونه شاهد به مدت ۲ دقیقه در زیر آب جاری شستشو داده تا محلول از سطح بذور شسته

شود، سپس بذور در مجاورت هوا خشک شدند. برای انجام آزمون‌های جوانه‌زنی از بذور تیمار شده با محلولهای پرایمینگ به همراه شاهد، ۵۰ عدد از بذور در هر پتری دیش به روش بین کاغذی کاشته شدند. به هر پتری دیش ۶ میلی لیتر، محلول مورد نظر اضافه شد مشخصات هر پتری دیش روی آن درج و داخل ژرمیناتور دمای روز ۲۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۶ ساعت و دمای شب ۱۶ درجه سانتیگراد به مدت ۸ ساعت منتقل شدند. ارزیابی جوانه‌زنی در فواصل زمانی ۱۲ ساعت کنترل گردید. بذری جوانه زده محسوب شد که طول ریشه آن حداقل ۲ میلی متر باشد، در طول آزمایش در صورت نیاز، به همه پتری دیش‌ها به صورت یکنواخت از محلول تیمار مورد نظر اضافه شد. زمانی که جوانه‌زنی بذور در دو روز متوالی تغییری نکرد آخرین روز جوانه‌زنی محسوب شد و صفات جوانه‌زنی شامل سرعت و درصد جوانه‌زنی مورد مطالعه قرارگرفت. سرعت جوانه‌زنی (در ساعت) از طریق فرمول زیر محاسبه می‌شود (Soltani et al., 2008).

$$R50 = 1/D50 = \text{سرعت جوانه زنی}$$

برای استخراج پروتئین از روش زیر استفاده شد:

الف) مقداری از ماده تر گیاهی (اندام هوایی) را با نیتروژن مایع در داخل هاون چینی می‌سائیم و پس از پودر شدن کامل نمونه به ۰/۵ گرم از مواد پودر شده را به ۵ میلی لیتر بافر تریس - گلیسین اضافه می‌نمائیم. نمونه‌ها را هم زده تا محلول هموژن بدست آید.

ب) محلول را درون لوله‌های آزمایشی در بدار مخصوص ریخته و مشخصات مربوط به هر کدام از نمونه‌ها را روی لوله‌ها یادداشت می‌کنیم.

ج) سانتریفوژ نمونه‌ها با سرعت ۱۲۰۰۰ دور به مدت ۱۰ دقیقه و دمای ۴ درجه سانتیگراد صورت گرفت.

د) محلول رویی بین چند اپندرف توزیع و تا زمان انجام آزمایش در فریزر ۲۰- درجه سانتیگراد نگهداری شد. از این محلول‌ها جهت سنجش‌های آنزیمی و پروتئین استفاده شد.

فعالیت آنزیم کاتالاز با استفاده از روش (Pereira et al., 2002) با بررسی میزان کاهش مقدار پراکسید هیدروژن در ۲۴۰ نانومتر، سنجیده شد. مخلوط مورد استفاده شامل بافر تریس (۵۰mM, pH=۷/۵) و پراکسید هیدروژن ۰/۱ درصد (حجمی/حجمی) می‌باشد. ۲/۵ میلی لیتر بافر تریس و ۳۰۰ میکرولیتر پراکسید هیدروژن در حمام یخ با هم مخلوط شده و سپس ۶۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی به آن افزوده شد. بلافاصله عدد جذب با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۲۴۰ نانومتر ثبت شد. فعالیت آنزیمی برحسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر گرم وزن برگ تر محاسبه شد. و فعالیت آنزیم پراکسیداز با استفاده از روش (Koroi et al., 1989) در طول موج ۵۳۰ نانومتر، سنجیده شد. مخلوط مورد استفاده شامل بافر استات (۰/۲mM, pH=۴/۸)، پراکسید هیدروژن ۰/۱ درصد (حجمی/حجمی) و بنزیدین ۰/۰۴ مولار محلول در متانول ۵۰٪ می‌باشد. ۲ میلی لیتر بافر استات و ۲۰۰ میکرولیتر محلول بنزیدین و ۲۰۰ میکرولیتر پراکسید هیدروژن در حمام یخ مخلوط شد و بلافاصله پس از اضافه شدن ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی به آن، عدد جذب با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۵۳۰ نانومتر ثبت شد. فعالیت آنزیمی برحسب تغییرات واحد جذب در دقیقه به ازای هر گرم وزن برگ تر محاسبه شد. تجزیه آماری با استفاده از برنامه آماری MSTAT- C مقایسه میانگین صفات مورد ارزیابی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۱ درصد انجام گردید و برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

سرعت جوانه‌زنی

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که شوری تاثیر بسیار معنی‌داری ($P \geq 0.01$) بر سرعت جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی به ترتیب مربوط به بذور تیمار شده با محلول‌های ۰ و ۱۵۰ میلی گرم در لیتر NaCl است. هرچند سطح شوری ۵۰ میلی گرم در لیتر NaCl از سرعت جوانه‌زنی کمتری نسبت به سطح اول برخوردار است، اما این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد (شکل ۱).

Fazliani (۲۰۱۱) گزارش کرد با کاهش پتانسیل آب از سرعت جوانه‌زنی ژنوتیپ‌های گندم کاسته شد. چنانچه جذب آب توسط بذر دچار اختلال شود و یا به کندی صورت گیرد فعالیت‌های داخل بذر به آرامی صورت گرفته و مدت زمان خروج ریشه چه از بذر افزایش می‌یابد و به عبارتی سرعت جوانه‌زنی بذر کاهش پیدا می‌کند.

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که پرایمینگ تاثیر بسیار معنی‌داری ($P \geq 0.01$) بر سرعت جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داده که بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی سرعت به ترتیب مربوط به تیمارهای KH_2PO_4 و تیمارهای پرایمینگ شده با KNO_3 و KCl بوده است، از طرفی اختلاف معنی‌داری بین بذور تیمار شده با شاهد و Peg مشاهده نشد (شکل ۱).

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که سرعت جوانه‌زنی بذور تیمار شده با محلول‌های پرایمینگ در شرایط شور تاثیر بسیار معنی‌داری ($P \geq 0.01$) بر سرعت جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین و کمترین سرعت جوانه‌زنی به ترتیب مربوط به بذوری است که با شوری KH_2PO_4 و KNO_3 تیمار شده‌اند و از طرفی اختلاف معنی‌داری بین بقیه بذور تیمار شده نشان داده نشد (شکل ۱).

نتایج Soltani et al., (2008) نیز مبنی بر آن است که با افزایش شدت خشکی سرعت جوانه‌زنی به طور خطی کاهش یافت اما بذورهای پرایمینگ شده نسبت به شاهد کاهش کمتری نشان دادند، نتایج آنها مبنی بر تاثیر مثبت پرایمینگ بر سرعت جوانه‌زنی در شرایط تنش و بدون تنش است. با اینکه آزمایشات متعددی تاثیر مثبت پرایمینگ بر سرعت جوانه‌زنی را اثبات نموده است، ولی تعدادی از نتایج نیز نشان دهنده کاهش سرعت جوانه‌زنی در اثر تیمارهای پیش از کاشت بوده است. Hosseine and Kochake (2008) نیز در آزمایش پرایمینگ بر ارقام چغندر قند گزارش کردند پرایمینگ باعث افزایش سرعت جوانه‌زنی در ارقام چغندر قند گردیده است. این محققان شستشوی بذر با آب و اسید کلریدریک ۱/۱ و ۰/۵ نرمال را علت از بین رفتن ترکیبات شیمیایی ممانعت کننده جوانه‌زنی در پوسته بذر و افزایش سرعت جوانه‌زنی دانسته‌اند. آنها همچنین اعلام کردند پلی اتیلن گلایکول و کلرید سدیم ۱/۵ نرمال باعث کاهش معنی‌دار سرعت جوانه‌زنی شدند. این موضوع حاکی از آن است که افزایش خشکی و شوری اثر بازدارندگی بر جوانه‌زنی بذر دارد. به نظر می‌رسد این اثر ناشی از افزایش فشار اسمزی و کاهش جذب آب توسط بذر باشد که نشان‌دهنده حساسیت بیشتر چغندر قند به شوری و خشکی در مرحله گیاهچه‌ای در مقایسه با مراحل بعدی رشد است (Fazlianyi, 2011).

درصد جوانه‌زنی

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که NaCl تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر درصد جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان دهنده آن است که بیشترین و کمترین درصد جوانه‌زنی به ترتیب مربوط به بذور تیمار شده با محلول‌های ۰ و ۱۵۰ میلی گرم NaCl بدست آمد. هرچند سطح شوری ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر NaCl از سرعت جوانه‌زنی کمتری نسبت به سطوح اول تیمار نمکی برخوردار است اما این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد (شکل ۲).

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که پرایمینگ بذور تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر درصد جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تیمار شاهد و کمترین آن مربوط به بذور تیمار شده با محلول‌های پرایمینگ KNO_3 و KCl بوده است و از طرفی اختلاف معنی‌داری بین بذور تیمار شده با KH_2PO_4 و Peg مشاهده نشد (شکل ۲).

غلظت نمک‌ها و مواد شیمیایی بکار رفته اهمیت زیادی در نتایج پرایمینگ داشته است و گزارش شده است که اگر غلظت نمک در آب قابل دسترس بیشتر از ۴ دسی زیمنس بر لیتر باشد، جوانه‌زنی نهایی در یونجه کاهش می‌یابد (Fazliani, 2011). Khajeh-hosseine et al. (۲۰۰۳) بیان کردند که کلرید سدیم بیشتر از پلی اتیلن گلیکول سبب کاهش سرعت و درصد جوانه‌زنی در بذور سویا شد. تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که اثر متقابل شوری و پرایمینگ تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر درصد جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به بذوری است که با شوری صفر و شاهد و کمترین سرعت جوانه‌زنی مربوط به بذوری است که با شوری ۱۵۰ و پرایمینگ KNO_3 تیمار شده اند. هرچند بقیه بذور تیمار شده از درصد جوانه‌زنی کمتری نسبت به بیشترین و کمترین درصد جوانه‌زنی برخوردار است، اما این اختلاف از نظر آماری معنی‌داری نمی‌باشد (شکل ۲).

پرایمینگ باعث بهبود بعضی از مولفه‌های جوانه‌زنی می‌گردد، گزارشات متعددی مبنی بر تاثیر مثبت پرایمینگ بر درصد جوانه‌زنی وجود دارد از آن جمله نتایج آزمایشات Sltani et al. (۲۰۰۸) بیان کردند پرایمینگ بذور پنبه باعث افزایش درصد جوانه‌زنی نسبت به شاهد شده است. این نتایج مشابه یافته‌های Demir Kaya et al. (۲۰۰۶) در آفتابگردان است.

کاتالاز (EC 1.11.1.6)

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که شوری تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان دهنده آن است که بیشترین و کمترین مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز به ترتیب مربوط به بذور تیمار شده با محلول‌های غلظت ۰ و ۱۵۰ میلی گرم در لیتر NaCl است. هرچند سطح شوری ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر NaCl از مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز کمتری نسبت به سطوح دوم تیمار نمکی برخوردار است، اما این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بوده است (شکل ۳).

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که پرایمینگ تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز مربوط به تیمارهای پرایمینگ شده با KH_2PO_4 و کمترین مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز مربوط به تیمارهای پرایمینگ شده با KNO_3 بوده است و از طرفی از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین بذور تیمار شده با KCl و شاهد و Peg مشاهده شده است (شکل ۳). تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که محلول‌های پرایمینگ در شرایط شور تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱).

مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز مربوط به بذوری است که با شوری صفر و Peg و کمترین مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز مربوط به بذوری است که با شوری ۱۵۰ میلی گرم در لیتر NaCl و پرایمینگ KNO₃ تیمار شده اند. هرچند بقیه بذور تیمار شده از درصد جوانه زنی کمتری نسبت به بیشترین و کمترین درصد جوانه زنی برخوردار است، اما این اختلاف نظر آماری معنی داری نمی باشد (شکل ۳).

پراکسیداز (EC 1.11.1.7)

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که NaCl تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان دهنده آن است که بیشترین و کمترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز به ترتیب مربوط به بذوری که با محلول‌های ۱۵۰ و ۰ میلی گرم در لیتر NaCl بدست آمد. هرچند سطوح ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر NaCl از مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز کمتری نسبت به سطوح دوم و سوم تیمار نمکی برخوردار است، اما این اختلاف از نظر آماری معنی دار نمی باشد (شکل ۴).

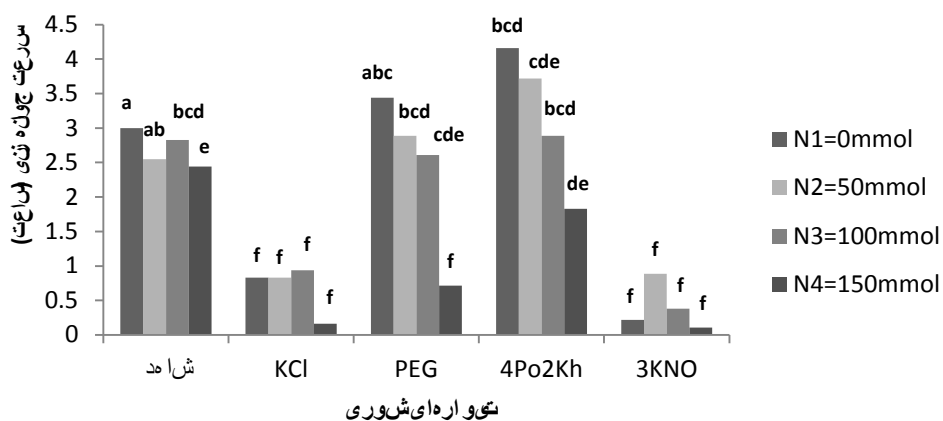
تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که پرایمینگ بذور تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز مربوط به تیمارهای پرایمینگ شده با Peg و کمترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز مربوط به تیمارهای پرایمینگ شده با KNO₃ بوده است و از طرفی از نظر آماری اختلاف معنی داری بین بذور تیمار شده با KCl و KH₂PO₄ و شاهد مشاهده نشد (شکل ۴). Hassanzadeh et al. (۲۰۱۲) گزارش کردند پرایمینگ باعث افزایش آنزیم‌های آنتی اکسیدانت از قبیل گلوکاتینون و آسکوربات در بذر می‌گردد که این آنزیم‌ها فعالیت پراکسیداسیون لیپید را در طی جوانه زنی کاهش می‌دهند و در نتیجه باعث افزایش درصد جوانه زنی می‌شوند.

تجزیه داده‌ها بیانگر آن است که اثر متقابل شوری و پرایمینگ تاثیر بسیار معنی داری ($P \geq 0.01$) بر مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز ذرت فوق شیرین رقم basin داشته است (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز مربوط به بذوری است که با شوری ۱۵۰ و KCl و کمترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز مربوط به بذوری است که با شوری ۱۵۰ و KNO₃ تیمار شده اند. هرچند بقیه بذور تیمار شده از مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز کمتری نسبت به بیشترین و کمترین مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز برخوردار است اما این اختلاف نظر آماری معنی داری نمی باشد (شکل ۴).

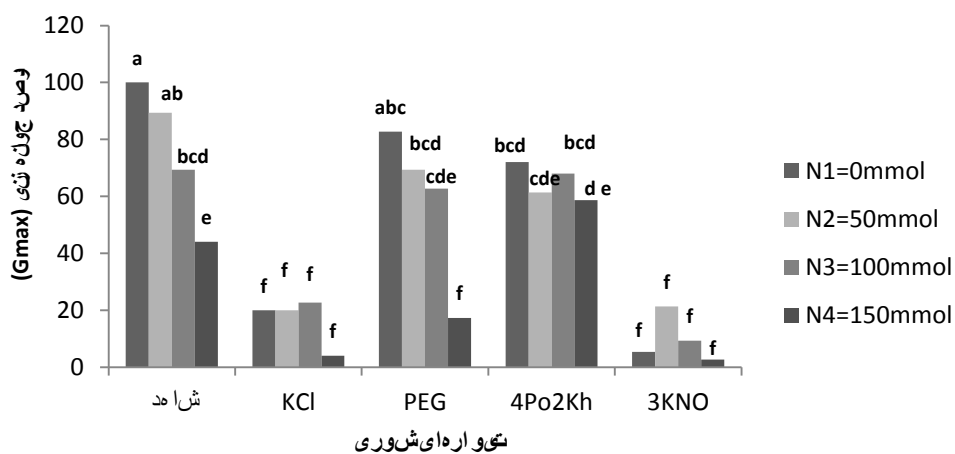
جدول ۱: نتایج تجزیه داده‌های مربوط به تاثیر شوری، بر ویژگی‌های جوانه زنی و آنزیم‌های مورد مطالعه در ذرت فوق شیرین رقم basin

منبع تغییرات	درجه آزادی	سرعت جوانه زنی	درصد جوانه زنی	کاتالاز	پراکسیداز
شوری	۳	۸۹۰/۴**	۷۱۱/۲۸۱۲**	۷۵۷/۱۸**	۹۴۵/۳**
پرایمینگ	۴	۵۳۳/۱۸**	۰/۱۰۶۸۲**	۷۶۰/۳۹**	۹۵۵/۲۰**
شوری و پرایمینگ	۱۲	۸۴۸/۰**	۹۳۳/۴۸۸**	۱۵۱/۶**	۶۷۶/۴**

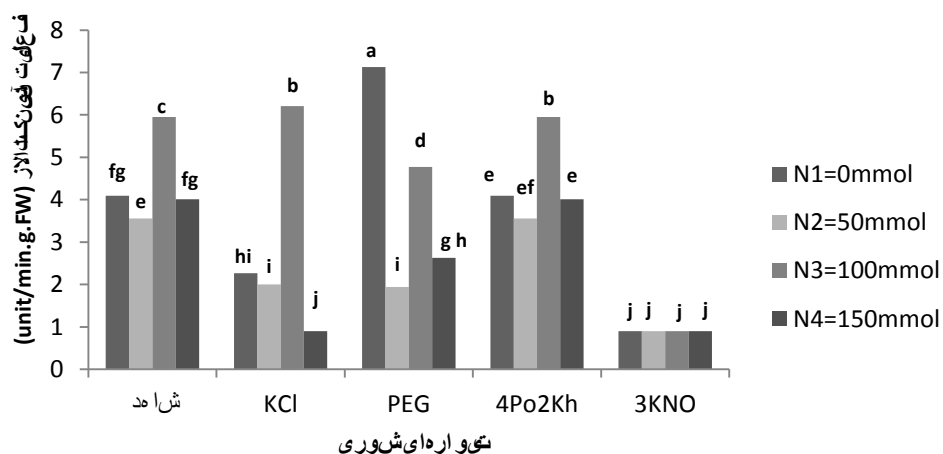
**در سطح ۰/۰۱ درصد بسیار معنی دار

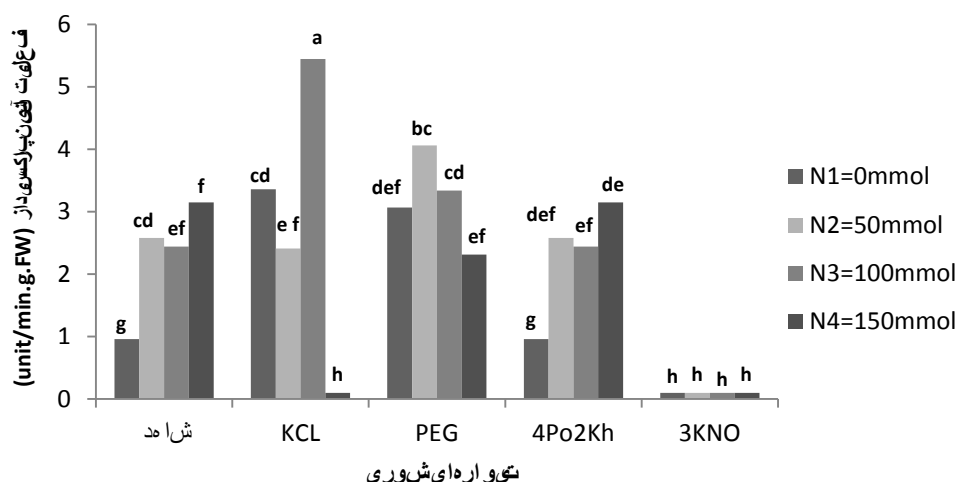
شکل ۱: تاثیر محلول‌های شور در شرایط پرایمینگ بر سرعت جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin

شکل ۲: تاثیر محلول‌های شور در شرایط پرایمینگ بر درصد جوانه‌زنی ذرت فوق شیرین رقم basin

شکل ۳: تاثیر محلول‌های شور در شرایط پرایمینگ بر مقدار فعالیت آنزیم کاتالاز ذرت فوق شیرین رقم basin

شکل ۴: تاثیر محلول‌های شور در شرایط پرایمینگ بر مقدار فعالیت آنزیم پراکسیداز ذرت فوق شیرین رقم basin

نتیجه گیری نهایی

نتایج این تحقیق نشان داد که پرایمینگ باعث بهبود مولفه‌های جوانه‌زنی و رشد سریع گیاه ذرت فوق شیرین رقم Basin شرایط تنش شوری می‌شود. اعمال تیمارهای پرایمینگ توسط زارعین قبل از کاشت بذریکhusus در شرایط نامساعد محیطی و بستر غیر بهینه بذر می‌تواند جوانه‌زنی و رشد و نمو را در ابتدای دوره زیستی بهبود بخشیده و باعث استقرار هرچه بهتر اولیه شود. این امر سبب استفاده مطلوب‌تر گیاه از نهاده‌های موجود شده و در نهایت می‌تواند سبب افزایش کمی و کیفی محصول گردد. از آن جا که پرایمینگ ساده، ارزان و نیاز به مواد شیمیایی نمی‌باشد و در بذور ایجاد سمیت نمی‌کند. بنابراین می‌توان این روش را به کشاورزان پیشنهاد کرد.

References

- Akrmyan, M., Hosseine, SH. 2008. Preparation of osmotic seed germination and seedling growth on (*foeniculum vulgare* Mill). Iranian agricultural research. Seed. Science and Technology. 5:37- 46
- Basra, A.S., Bdei, S., and Malik, C.P. 1988. Accelerated germination of maize seeds under chilling stress by osmotic priming and associated changes in embryo phospholipids. Annuals of Botany. 61:635- 639
- Baalbaki, R.Z., Zurayk, R.A., Blek, M.M., and Tahouk, S.N. 1999. Germination and seedling development of drought tolerant and susceptible wheat under moisture stress. Seed. Science and Technology. 27:291-302
- Chiu, K.Y., Chen, C.L., and Sung, J.M. 2002. Effect of priming temperature on storability of primed *sh-2* sweet corn seed. Crop Science. 42
- De Villiers, A.J., Van Rooyrn, M.W., Theron, G.K. and. Van Deventer, H.A. 1994. Germination of three namaqualand pioneer species, as influenced by salinity, temperature and light. Seed Science and Technology. 22: 427-433.
- Demir Kaya, M., Okçu, G., Atak, M., Çikili, Y., and Kolsarici, Ö. 2006. Seed treatment to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.). Europ Journal Agronomy. 24: 291-295
- Fazliani, M. 2011. Effect of seed priming on germination indices, growth and yield of four cultivars of forage maize (*Zea myze*). Master of Science (Agriculture) in Crop Physiology, Islamic Azad University, Neyshabour Branch, 112 Pp.

- Ghana, S.G., and William, F.S. 2003. Seed priming winter wheat for germination, emergence and Field Crops Research, 90: 361-374
- Harris, D., Joshi, A., Khan, P.A., Gothakar, P., and Sodhi, P.S. 1999. On- farm seed priming in semi-arid agriculture: Development and evaluation in corn, rice and chickpea in India using participatory methods. Experimental. Agriculture. 35:15-29.
- Hosseine, A., and Kochake, A. 2008. The effects different priming and four-digit beet germination. Iranian agricultural research. Seed. Science and Technology.5(1):65-75
- Hassanzadeh, S., Taheri, Gh., and Mehrzad., J. 2012. Priming effects on components of the sweet corn germination of different levels of salinity in the basin (*Zea mays* L.Var.*Basin*). Master of Science in Plant Physiology, Islamic Azad University, Neyshabour Branch, 115 Pp.
- Koroi, S.A. 1989. Gel electrophoresis tissue and spectrophotometric studies on the influence of temperature on the structure of amylase and peroxidase isoenzymes. Physiology Reveget. 20:15-23
- Khajeh-hosseine, A., Powell, A., and Bingham, I. J. 2003. The interaction between salinity stress and vigour during germination of Soyabean seeds. Seed Science and Technology: 31: 715-725
- McDonald, M.B. 1999. Seed deterioration: physiology, repair and assessment. Seed Science and Technology. 27:177-237
- Murungu, F.S., Nyamugafata, P., Chiduza, C., Clark, L.J., and Whalley, W.R. 2003. Effects of seed priming aggregate size and soil matric potential on emergence of cotton (*Gossypium hirsutum* L.) and maize (*Zea mays* L.). Soil and Till. Research. 74: 161-168.
- Pereira, G.J.G., Molina, S.M.G., Lea, P.J., and Azevedo, R.A. 2002. Activity of antioxidant enzyme in response to cadmium in *Carotalaria juncea*. Plant soil. 239: 123-132
- Soltani, A., Zeinali, E., Galeshi, S., and Latifi, N. 2001. Genetic variation for and interrelationships among seed vigor traits in wheat from the Caspian Sea Coast of Iran. Seed Science and Technology. 29: 653-662.
- Soltani, E., Akram_Ghaderi, F., and Maemar, H. 2008. The effect of priming on germination components and seedling growth of cotton seeds under drought. Journal of Agriculture. Science. Nature. Resour., Vol. 14(5), Dec2007